

XII Conferència Anual de la SCC 2002

Informe sobre l'estat de la comunicació 2002

per Montserrat Minobis i Puntonet
Degana del Col·legi de Periodistes de Catalunya

Em demaneu que us faci un «estat de la situació» pel que fa als mitjans de comunicació. Uns mitjans en què totes les persones que som aquí hi estem implicats de ben variades i diverses maneres, però sota un denominador comú: ens interessa i estimem la professió periodística. No és pas fàcil, per a mi especialment, ja que no sóc cap teòrica de la comunicació, sinó ben al contrari, n'he estat sempre una treballadora a peu de micròfon. Això m'ha permès al llarg de gairebé quaranta anys conèixer els *media* des d'òptiques ben diferenciades, que m'han ajudat, d'altra banda, a mantenir les meves pròpies idees sobre els mitjans, sobre el periodisme i sobre el món professional. Idees que, altrament, tampoc són gens noves, perquè responen, en bona part, a les mateixes preguntes que ens hem estat formulant aquests darrers anys des de la professió i molt en especial des del darrer Congrés del Col·legi de Periodistes.

Els canvis soferts per la professió en els últims anys (llegiu l'aparició dels avenços tecnològics i dels grups multimèdia en el camp de la informació) estan comportant, també, canvis en el desenvolupament de la feina. I aquests canvis ens impedeixen, massa vegades, de fixar-nos en quin és el sentit o l'objectiu de la feina periodística. Ens hem dotat, això sí i especialment a Catalunya i a través del Col·legi de Periodistes de Catalunya, dels suficients mecanismes de defensa: codi deontològic, estatut, marc de redacció, per exemple; però això, que és important, importantíssim, s'aplica encara a molt pocs mitjans i la seva incidència no és la que hauria de ser.

Qui té present o es recorda de quins són els dotze punts del Codi deontològic? Què és el que pesa més a l'hora de cobrir determinades informacions? Com s'estableixen les fronteres entre el que és políticament o impolíticament incorrecte? On establim la frontera entre el que és informació o espectacle mediàtic? Qui és o qui no és periodista? Quin pes o quins condicionants exerceixen les empreses periodístiques? I la política i els polítics? És cert que això que plantejo, ja ho he dit abans, no és pas nou i que en algunes ocasions ja han format part de múltiples debats. I que ja, en alguns casos, n'hem obtingut respostes més o menys clares.

S'han trencat, en el camp de la comunicació i molt més després de l'11-S, múltiples barreres. I justament això és el que ens duu a repensar i a redefinir quin ha de ser el nostre paper com a professionals, per una banda, i, per l'altra, el de les empreses de comunicació. Més que mai, la immediatesa de la notícia, de les informacions, ens marca. I més si atnem que aquesta immediatesa, dominada per aquest afany globalitzador que incideix en qualsevol àmbit de la societat, marca els continguts informatius (no cal que torni a esmentar l'11-S).

En la III Convenció de Periodistes que va tenir lloc a Tarragona, fa poc més d'una setmana, no solament els homes i dones que hi van participar van posar l'accent en algunes de les causes que avui fan que el món de la comunicació sigui posat entredit per moltíssima gent, també s'hi van assenyalar alguns possibles camins perquè el periodisme vagi més enllà d'unes informacions protagonitzades per dades o notícies mediatitzades pels grups de pressió o pel llenguatge políticament correcte imposat, en certa manera des de l'11-S, i que dominen el món de la comunicació, i assenyalen que ens cal adoptar un llenguatge no «institucionalitzat» i recuperar la capacitat analítica, que és bàsica en l'exercici de la professió.

Si repassem ni que sigui de passada el paper dels mitjans de comunicació, des de l'atemptat de les Torres Bessones de Nova York, la guerra de l'Afganistan o més recentment i més pròximament les eleccions franceses, veurem com el comportament dels Media ha estat condicionat, per activa i per passiva, per l'actitud dels Estats Units, tot i que cal reconèixer que els mitjans de comunicació europeus, en línies generals, van saber mantenir, passat el primer cop, una actitud menys bel·ligerant i més d'acord amb els criteris de professionalitat i neutralitat exigibles en casos tan extrems com aquest que ens ocupa. Però no és menys cert que hi ha hagut altres casos en què aquesta suposada neutralitat (que jo oposo a l'objectivitat) no ha existit pas. *Le Monde* publicava no fa gaires dies un informe de com van influir els mitjans de comunicació, especialment els audiovisuals i en concret la televisió, en l'ascens del líder ultradretà Le Pen. Tampoc cal anar al país veí per trobar exemples mancats d'ètica o de rigor informatiu. El Consell Audiovisual de Catalunya ha hagut d'elaborar un fullet per al tractament informatiu de les tragèdies. El mateix Col·legi de Periodistes de Catalunya, a través de la seva Comissió de Defensa juntament amb la del Col·legi d'Advocats, vam engegar una campanya per a la no-utilització del terme *il·legal* quan es refereix als immigrants. Terme que dissortadament s'ha utilitzat per activa i per passiva. I tampoc cal oblidar el tractament informatiu que es fa en determinats mitjans de la violència contra les dones.

Sobre això, m'agradaria esmentar unes paraules de l'escriptor Ernesto Sábato amb motiu de la concessió del Premi Ortega i Gasset d'aquest any:

En totes les seves manifestacions, l'activitat periodística ha de consagrar-se a un compromís ètic que doni resposta a la desesperació de milers d'homes i dones, les vides dels quals han estat silenciades a través de les armes, de la violència i l'exclusió social.

I una altra:

Avui el periodisme ha de reconciliar-se amb les seves millors senyes d'identitat històriques per on respiri la llibertat d'opinió i la capacitat imaginativa dels seus intel·lectuals.

Empresaris, periodistes, intel·lectuals... que semblen, semblen, excessivament condicionats per les circumstàncies globalitzadores que dominen la societat actual.

Jo, ja us ho he dit en començar, més que teoritzar o apuntar algunes de les característiques del món de la comunicació actual, voldria plantejar-vos tot un seguit de preguntes que jo mateixa, i amb d'altres companys i companyes, ens hem estat formulant darrerament i que crec que responen a l'estat o situació actual dels mitjans de comunicació. Preguntes a les quals podríem donar resposta conjuntament, ja que per a moltes no crec pas haver trobat la resposta adequada, si aquesta no està precedida d'un debat previ entre totes les parts implicades.

Deixeu-me que formuli unes quantes preguntes que avui en la professió ens hauríem de plantejar seriosament:

— La concentració empresarial en el camp dels mitjans de comunicació enforteix els mateixos mitjans? Beneficia aquest enfortiment l'estabilitat professional i laboral dels periodistes i les periodistes que hi treballen?

— La globalització informativa. Al servei de qui es posa? Només de les classes dominants o del conjunt d'agents socials?

— Com es desdibuixa el paper dels periodistes en la mateixa organització interna dels mitjans. Els consells de redacció cada dia perden més valor. On es prenen realment les decisions sobre els continguts informatius? En els consells d'administració?

— La uniformització dels missatges informatius. Com atempta contra el dret ciutadà en relació amb una informació plural. Com impacta negativament en la transmissió de valors —sobretot des del camp audiovisual— com l'educació infantil, la sostenibilitat, la cultura de la pau, la defensa de la multiculturalitat...

— Com el periodisme de guerra que es fa actualment fomenta la transmissió d'estereotips culturals. Massa vegades només hi ha una cara de la guerra, la dels més poderosos, la dels vencedors, en definitiva. Perquè els països en vies de desenvolupament sempre són notícia en negatiu.

— La globalització informativa incrementa el desconeixement mutu en les relacions Nord/Sud.

— La doble agressió contra la dona periodista: per dona i per comunicadora.

— Com es fomenta cada dia més la uniformitat dels llenguatges informatius i, per tant, dels llenguatges culturals. Com parlem des dels mitjans dels nous sectors socials emergents, com ens referim a les minories,

com «fomentem» amb el nostre llenguatge estereotips negatius en referència a la immigració. Responsabilitat dels mitjans en el que ha passat a França, a Holanda... o a Premià.

I aquí algunes de les respostes que ens poden servir:

— L'enfortiment dels professionals i les professionals a través de les seves organitzacions: col·legis, associacions, sindicats, Fòrum de Periodistes, Federació Internacional de Periodistes (FIP), etc.

— La necessària regulació professional. L'Estatut de la professió. La Llei de garanties laborals. La lluita contra la precarització, començant ja des dels estudiants en pràctiques.

— L'enfortiment a l'interior de les empreses. Els comitès de redacció, eina indispensable.

— Fomentar els mecanismes internacionals i nacionals en defensa de la llibertat d'informació. Les organitzacions internacionals, com Reporters sense Fronteres, Índex On Censoship, article 19, etc. A escala nacional, fomentar els nuclis de periodisme solidari. Les Jornades sobre la Llibertat d'Informació al Món del 3 de maig de 2002 i la coordinadora que es creà, un objectiu important assolit en aquesta línia.

— La regulació ètica del treball periodístic, garantia per als ciutadans i les ciutadanes i, per tant, element que incrementa la credibilitat social dels periodistes i dels mitjans, avui molt qüestionada.

— El fenomen comunicatiu local, una alternativa possible.

— Noves formes de periodisme. El periodisme cívic dels Estats Units. El

periodisme de les «bones notícies» també hauria de ser tingut en compte, al marge de la ferotge lluita per l'audiència, el «tot val». No, tot no val.

Abans d'acabar voldria recordar unes xifres proporcionades per Reporters sense Fronteres indicatives del risc, alt risc, que comporta l'exercici de la professió periodística. Des del començament de l'any 2002, nou periodistes han mort i noranta estan empresonats. Una dada, doncs, significativa que ja revela un tipus de situació: el de la manca de llibertat d'informació al món. Democràtic o no democràtic. Per aquest motiu i a partir de les Jornades sobre la Llibertat d'Informació al Món, que van tenir lloc el dia 3 de maig de 2002, amb motiu del Dia Mundial de la Llibertat d'Informació, la Coordinadora d'aquestes jornades juntament amb el Col·legi de Periodistes de Catalunya i l'Ajuntament de Barcelona, hem pres l'acord de posar en funcionament la iniciativa de convertir Barcelona en la Ciutat Far de la Llibertat d'Informació al Món. Una eina indispensable, com a garantia de les llibertats.

La degana del Col·legi de Periodistes de Catalunya reclama a la professió que recuperi la capacitat d'anàlisi

Montserrat Minobis va llegir ahir a Girona un informe sobre l'estat de la comunicació

SÍLVIA BARROSO / Girona

● Els periodistes han de recuperar la capacitat d'anàlisi perduda amb les rutines de treball i la uniformització de les fonts d'informació

i dels continguts i, per aconseguir-ho, cal un exercici d'autocrítica. Amb aquesta idea es va adreçar ahir als seus col·legues la degana del Col·legi de Periodistes de Catalu-

nya, Montserrat Minobis, que va llegir un informe sobre la professió en la conferència de final de curs que la Societat Catalana de Comunicació cada any fa a Girona.

La tendència uniformitzadora del periodisme en les últimes dècades s'ha accentuat sobtadament arran dels atemptats de l'onze de setembre als Estats Units, segons Minobis. En l'informe sobre l'estat de la comunicació —que la Societat Catalana de Comunicació encarrega cada any a un professional o estudiós—, la degana va alertar que «la globalització marca els continguts dels mitjans» i el llenguatge i els enfocaments utilitzats. Va assenyalar la concentració en poques mans de les empreses del sector com un dels factors que fan que el paper del periodista es desdibuixi. «Els consells de redacció cada cop tenen menys capacitat de decisió, els continguts, en realitat, es decideixen als consells d'administració», es va queixar.

Com a exemple de les tendències generades per aquesta situació i per les rutines de treball dels periodistes, Minobis va recordar que el col·legi ha hagut d'editar uns fulls amb recomanacions sobre el tractament de les tragèdies o promoure campanyes perquè els immigrants sense permís de residència no siguin anomenats *il·legals*.

Per la degana, cal «recuperar la capacitat analítica, bàsica en aquesta

Montserrat Minobis, al centre de la primera fila, amb els assistents a la conferència anual de la Societat Catalana de Comunicació, ahir al migdia a la Masia de la Torre de Girona. / MIQUEL RUIZ.

professió» i tenir la voluntat per respectar el codi deontològic, que s'aplica poc segons ha observat el col·legi. «Ens hem de preguntar: Ens agrada el periodisme que fem?», va proposar. Minobis també va reivindicar la regulació laboral de la professió i l'associació i la sindicació dels periodistes com a eines per millorar la seva feina.

Observatori a Barcelona

S.B.

● Al final de la conferència, Minobis va anunciar ahir que s'està preparant un projecte per convertir Barcelona en «el far de la llibertat informativa al món». Es tractaria de crear a la capital catalana un observatori internacional sobre la llibertat d'informació per detectar i denunciar els casos en què és coartada. La intenció dels impulsors de la idea és definir el projecte per presentar-lo en el congrés mundial de mitjans de comunicació previst per al Fòrum de les Cultures del 2004.

ESCOLA DE BALLS DE SALÓ
CARLES i ANNA
Intensius per a l'estiu de
Salsa - Cumbia
Mambo - Merengue
C/ Antic Roca, 26 - GIRONA
Tel.: 972 41 03 25 / 639 46 63 63

Curs 2002-03

Generalitat de Catalunya
Departament d'Ensenyament
Complex Educatiu de Tarragona

Convocatòria de places de residència becaades als alumnes escolaritzats als centres del Complex Educatiu de Tarragona (DOGC 3642 - 24.05.2002)

Termini de presentació de sol·licituds:
fins al 15 de juny del 2002

Estudis que es poden cursar:

- ESO
- BATXILLERAT (en diverses especialitats)
- CICLES FORMATIUS DE GRAU MITJÀ
- CICLES FORMATIUS DE GRAU SUPERIOR

PLACES DE RESIDÈNCIA NO BECADES
PER A ALUMNES DE SECUNDÀRIA I UNIVERSITAT

- Cinc residències amb 120 places (60 hab. dobles) per a alumnes.
- Règim de residència amb pensió completa.
- Servei de transport a la zona acadèmica amb la freqüència que demanin les necessitats de l'alumnat.
- Servei d'infermeria les 24 hores.
- Servei d'orientació escolar i vocacional (optatiu i gratuït).
- Biblioteca especialitzada per a ús exclusiu dels residents.
- Sala d'informàtica amb accés gratuït a Internet, servei d'impressió i escanejat, TV amb accés lliure.
- Sala d'estar i jocs de saló, amb revistes tècniques i premsa diària.
- Cafeteria, copisteria i d'altres serveis.

*Un lloc on **A**prendre
Un lloc on **M**iure*

Les activitats complementàries que es desenvolupen són entre d'altres:
Esportives, Artístiques, Musicals, Culturals, Recreatives

Informació:

Complex Educatiu de Tarragona; autovia de Salou, s/n
43006 Tarragona - Tel. 977 55 61 05 / 977 55 63 24
Fax 977 55 63 23 - A/e: ult@tinert.fut.es

MÉDICOS, ATS, NATURÓPATAS, HOMEÓPATAS, ACUPUNTORES, ETC.

Amplie su número de consultas participando en nuestros SEMINARIOS A DISTANCIA, en 5 sesiones (Opcional en el Centro la primera sesión).

CONSTAN:

- 1º **TÉCNICA RESPIRATORIA:** para enseñar la respiración abdominal inconsciente de por vida, (la que teníamos al nacer y perdimos a la pubertad). Método Registrado por la Propiedad Intelectual a Nivel Mundial.
- 2º **ALIMENTACIÓN:** semi-tipificada para cada grupo sanguíneo.
- 3º **ONDAS ALFA:** para solucionar problemas sicosomáticos.
- 4º **OXÍGENO:** más ácidos grasos, más alimentación, más Ondas Alfa, igual a SALUD Y CALIDAD DE VIDA.

AL FINALIZAR EL SEMINARIO:

- Conseguirá alta remuneración económica, al aplicar esta Técnica en sus consultas.
- También facilitaremos en stock SEIS productos naturales para 30 patologías.
- Gran rendimiento por el bajo coste de inversión del seminario.
- Exclusividad de zona por ciudades.
- Participación conjunta en promociones.
- Facilitamos pacientes a través de nuestros programas de radio.

Para información más amplia: ASETIN - Profesor Blasco. Tel. 93 226 01 76

ESCOLA DISSENY I MODA
CARME MATEU des de 1987

MATRICULA OBERTA

- Patronatge industrial i escalats
- Disseny de moda i estilisme
- Confecció industrial
- Disseny i patronatge per ordinador
- BORSAS DE TREBALL
- PRÀCTIQUES EN EMPRESES

C/ Montblanc, núm. 8
17300 BLANES - Girona
Tel. 972 35 80 19

Generalitat de Catalunya
Departament de Treball

CURSOS SUBVENCIONATS

Per la Direcció d'Ocupació del Departament de Treball de la Generalitat de Catalunya i el Fons Social Europeu

per a ATURATS menors de 25 anys

• Patronista-escalador

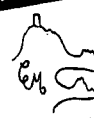
per a ATURATS majors de 25 anys

• Administratiu comptable

INICI IMMEDIAT

Inscripcions:
C/ Montblanc, núm. 8
17300 BLANES - Girona
Tel. 972 35 80 19

CENTRE DE FORMACIÓ
CARME MATEU
des de 1987

El pianista Edward Simon posa la nota estel·lar al 9è Festival de Jazz de Banyoles

Actuarà el dia 9 en aquesta nova edició, que comença demà amb Robles i Mengual a Les Torrades

TINA CASADEMONT / Banyoles

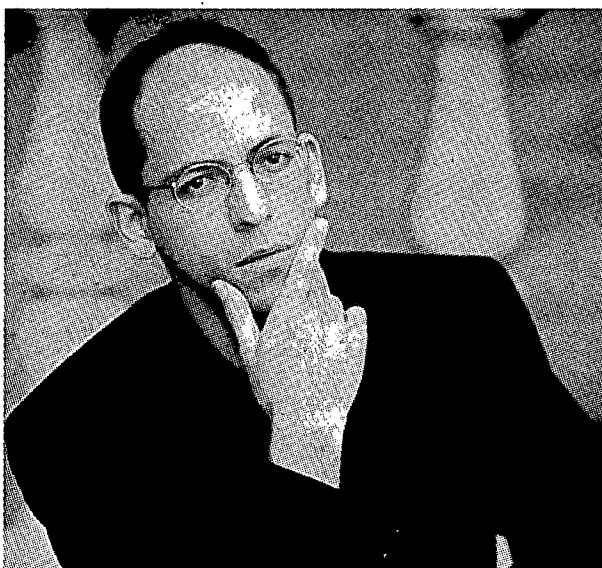
● El 9è Festival de Jazz de Banyoles se celebrarà durant tot aquest mes en diversos espais del municipi amb una actuació especialment destacable en el seu programa, la

del pianista veneçolà i de formació nord-americana Edward Simon, que serà el dia 9 al Teatre Municipal. Aquest senyor està considerat un dels grans valors de la nova escena jazzística i, entre altres proeses, ha participat

en diverses bandes sonores de Spike Lee. El festival, organitzat pel Taller de Música de Banyoles, comença demà amb David Mengual i Ion Robles a Les Torrades, i té novetats i tradicions, però sobretot ganes i nivell.

Coincidència casual: l'actuació estel·lar d'aquesta edició número 9 del Festival de Jazz de Banyoles se celebrarà el dia 9. La cita serà al Teatre Municipal i el gran protagonista, Edward Simon. La carrera d'aquest pianista com a músic de jazz professional va començar als 18 anys i des d'aleshores no ha parat. Actualment és una peça clau del grup de Terence Blanchard, un trompetista de Nova Orleans que, amb Winton Marsalis, lidera un nou moviment de jazzmen. Blanchard ha compost bona part de les bandes sonores del cinema de Spike Lee, i Simon hi ha participat en alguna ocasió. El pianista va treure el seu primer disc com a líder el 1994, i va rebre molt bones crítiques. Les dues següents gravacions ja el van consolidar com un dels grans talents del moment. «És l'esperança del piano en el jazz llatí», diuen. A Banyoles vindrà com a líder d'un quartet que es completa amb tres grans noms de l'escena catalana de jazz: el saxofonista Perico Sambeat, el bateria Marc Miralta i el contrabaixista Mario Rossy. Aquest concert serà un dels dos únics del festival que no seran gratuïts. L'altre, també al Teatre Municipal, el dia 15, serà el d'un dels tríos de més nivell de Catalunya, el del gran guitarrista Pedro Ja-

9è FESTIVAL DE JAZZ DE BANYOLES (JUNY 2002)				
DIA	HORA	LLÒC	ACTUACIÓ	PREU
2	23:00	Restaurant Les Torrades	Robles-Mengual	Entrada lliure
7	22:30	Teatre Municipal	Projecció "Round Midnight"	Entrada lliure
8	23:00	Bar City Arms	3d4	Entrada lliure
9	20:00	Teatre Municipal	Edward Simon Quartet	12 euros
14	23:00	Bar L'Estel Roig	All Cinc-Blue Six	Entrada lliure
15	22:30	Teatre Municipal	Pedro Javier González	7 euros
16	19:00	Bar Solidari	Jam Session	Entrada lliure
21	22:30	Centre Cívic de Banyoles	Cincson	Entrada lliure
22	22:30	Centre Cívic de Porqueres	Brassas Company	Entrada lliure
28	23:30	Restaurant Les Torrades	Amèlia Bernet Trio	Entrada lliure
29	19:00	Teatre Municipal	Concert d'alumnes	Entrada lliure
29	11:30	Club de Tennis Banyoles	Groove Station	Entrada lliure
30	12:00	Restaurant Vora Estany (Club Natació)	Vermut Jazz	Entrada lliure

A l'esquerra, ell: Edward Simon. Al costat, Amèlia Bernet, una vocalista que portarà el seu trio a Banyoles.

vier González, amb Roger Blavia (percussió) i Toni Terré (baix).

El festival s'obre demà al restaurant Les Torrades amb un duet català que

ja ha deixat de ser allò de jove promesa per convertir-se en una realitat: David Mengual (baix) i Ion Robles. En aquest mateix escenari, el dia 28 es po-

dran escoltar tres veus femenines per recordar: la vocalista Amèlia Bernet, la pianista Elisabet Raspall i la contrabaixista Giulia Valle. El bar City Arms

també serà un dels marcs del festival: el dia 8, amb els gironins 3d4. El nou centre cívic de Banyoles s'integra també en la cita, amb l'actuació dels joves Cincson, el 21. I un altre centre cívic, el de Porqueres, donarà cabuda, l'endemà, a la Brassas Company, una formació ben especial: trompeta, trombó, tuba i bateria. Un altre escenari que s'incorpora al festival és el Club de Tennis Banyoles, que el 29 emmarcarà una de les propostes més animades: la dels Groove Station. Finalment, com és lògic i habitual, el festival tindrà una important participació dels alumnes del Taller de Música de Banyoles. Alguns d'ells participen en algunes de les formacions esmentades, però a més hi haurà el concert d'alumnes de cada fi de curs, el 29 al Teatre Municipal; una jam session al bar Solidari, el 16, i All Cinc-Blue Six, els combos del Taller, el 14 a l'Estel Roig.

La novetat d'aquest any és una col·laboració amb el Cine Club: la projecció de la pel·lícula *Round Midnight*, sobre el saxofonista Dexter Gordon, el 7 al Teatre Municipal. I, finalment, es recupera una proposta que l'any passat va triomfar: el Vermut Jazz, amb combos del Taller, al Vora Estany del Club Natació. Serà la traca final, el dia 30 al migdia.

La «Revista de Girona» sobre el turisme cultural es presenta a Besalú

● Besalú. Per presentar el número 212 de la *Revista de Girona*, que inclou el dossier *Els horitzons del turisme cultural*, s'ha organitzat avui una visita guiada pels entorns de la vila de Besalú, que sortirà de la plaça de la Mickwe, al Call Jueu (12.00). Després hi haurà la presentació, a càrrec de Dolors Vidal, coordinadora del dossier, i Narcís-Jordi Aragó, director de la *Revista de Girona*. /X.C.

Conferència sobre el trobador Ramon Vidal de Besalú

● Besalú. El medievalista Anton Maria Espadale donarà avui la conferència *Trobador Ramon Vidal de Besalú*; el primer gran narrador europeu a l'Ajuntament de Besalú (18.00). Ramon Vidal va ser autor, al s. XIII, de *Las rasós de trobar*, la primera gramàtica neollatina. /X.C.

Presenten a Anglès «Etnobotànica de les terres gironines»

● Anglès. Jordi Puigvert presentarà avui, a Can Cendra d'Anglès (19.00), el llibre *Etnobotànica de les terres gironines*, de Montserrat Parada, Anna Selga, Maria Àngels Bonet i Joan Vallès. És el número 3 de la col·lecció Francesc Eiximenis de la Diputació. /X.C.

TEATRE DE SALT
Informació: 972 40 20 04
Sistema Metropolità de Teatres i Auditoris **SMTA**

ORIGAMI
Àngels Margarit/
Cia. Mudances
Espectacle per a nens i nenes
Preestrena
Diumenge 2 de juny
12 h
www.teatredesalt.net

TEATRE SANT DOMÈNEC

2 de juny - 19 h
Ronda de mort a Sinera
Producció Fundació Teatre Lliure

INFORMACIÓ: tel. 972 419 010
www.ajuntament.gi/teatre
VENDA PRELIMINAR 972 417 717
Caixa de Girona
Ajuntament de Girona

LA PLANETA
KNUK TEATRE

presenta
LARRA
el pobrecito
hablador

1 de juny, 22.30
2 de juny, 19.00

Montserrat Minobis presenta avui a Girona l'informe sobre l'estat de la comunicació

X.C. / Girona
● La degana del Col·legi de Periodistes de Catalunya, Montserrat Minobis, clourà avui a Girona la XII Conferència Anual de la Societat Catalana de la Comunicació, amb l'habitual informe sobre l'estat actual de la comunicació (13.00). La trobada tindrà lloc a la seu de l'Institut d'Estudis Gironins, i començarà a 2/4 de 10 del matí amb una benvinguda

del president de la societat, Josep Maria Martí.

El tema central del debat d'aquest any serà *L'excepció cultural en l'audiovisual* i s'obrirà amb una ponència de Ramon Torrent, catedràtic de política econòmica de la UB, a la qual seguirà una taula rodona amb Jordi Balló (CCCB, UPF), Carmina Crusafont (UIC) i Joan Manuel Treserras, professor de la UAB i membre

del Consell de l'Audiovisual de Catalunya.

A més de la presentació de comunicacions per part dels socis i la relació de tesis, la conferència també inclourà un memorial com a homenatge al periodista barceloní Ernest Udina, mort ara fa un any en un accident quan feia muntanyisme als Alps. La seva figura serà recordada per Josep Maria Huertas Claveria.